

626

1811. Προικοδοσιῶν διατάξεις πΚ. Ἰερεμίου Δ', ἀπὸ 28 Μαρτίου, ἐν 70, Β', σ. 134–136.

627

1812. Πρακτικόν, 1 Αὐγ., τῆς Κοινότητος Ὑδρας, κατὰ τῶν πολυτε-
λῶν ἐνδυμάτων,

ἐν 25, τ. 4, σ. 262–263. (Ἐπεκυρώθη ὑπὸ πΚ. Ἰερεμίου, κατὰ Σεπτέμβριον 1812. Συνοδ. Γράμμα αὐτόθι, σ. 280–283).

«... ὅστις τολμήσῃ καὶ παρέβῃ τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ θεαρέστου τούτου ἔργου... ἐὰν ἡ τινας ἐκ τῶν ἀρχόντων, εἰς ποινὴν αὐτοῦ, ἄνευ παραμικρᾶς προφάσεως, νὰ δίδῃ εἰς τὸ μοντουπάκι τοῦ... καπουδὰν πασαῖ... γρόσια 25.000... ἀκολούθως ὁ παραβάτης τοῦτος φαμηλιακῶς νὰ ἐξώνεται ἀπὸ τῆς πατρίδος μας ἐπὶ ζωῆς. Ἐὰν δὲ ἡ τινας ἐξ ἄλλης ὁποίας οὔσης τάξεως, παρομοίως φαμελιακῶς νὰ ἐξορίζεται ἀπροφασίστως».

628

1812. Ἐγγραφον, ἀπὸ 7 Αὐγ., Προεστώτων Ὑδρας πρὸς τὸν Διερμη-
νέα τοῦ στόλου,

δι' οὗ βεβαιοῦται, ὅτι, κατ' ἔθιμον ἐν Ὑδρᾷ, τὰ προικῶα ἀκίνητα ἐγκύρως ἐπωλοῦντο ὑπ' ἀμφοτέρων τῶν συζύγων, ἐν 25, τ. 4, σ. 265.

629

1812. Συμπληρωματικὰ γραπτὰ ἔθιμα Σύρου, τῆς 25 Δεκ.,
ἐν 130, VIII, σ. 501–502. Πρβλ. ἀνωτέρω ἀριθ. 221 (περὶ προτιμῆσεως).

«Ἀγκαλὰ καὶ εἵχανε κάμει οἱ προαπερασμένοι μας εἰς τὰ 1695 καπίτουλον, θέλοντες ὅτι ὁποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὁποῦ θέλει νὰ πωλήσῃ πρᾶγμα ἀκίνητον, ν' ἀποκόβεται μὲ δύο ἀποκοφτάδες καὶ οὕτω νὰ τὸ πέρνῃ ὁ πρόσημος, τὸ ὁποῖον αὐτὸ καπίτουλον καλὸν καὶ ἀξιοπαίνετον διὰ ἐτότε καιροῦ, ὅμως προβλέποντας ἡμεῖς τὴν σήμερον ὅτι αἱ παρὸν περιστάσεις ἥλλαξαν, καὶ φέρνει μεγάλην ζημίαν τῆς φτωχολογίας, διὰ ἐτοῦτο ἡμεῖς, ἐπίτροποι, προεστώτες καὶ γέροντες, ἐστοχασθήκαμεν καὶ ἐσταθερώσαμεν ἄλλο νέον καπίτουλον εἰς ὄφελος καὶ καλὸν τῆς φτωχολογίας. Λοιπὸν ἀπὸ τὴν σήμερον λέμε καὶ δίδομεν ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν, ὁποῖος θέλει νὰ πωλήσῃ ἐδικὸν του πρᾶγμα κινήτῳ καὶ ἀκίνητῳ, νὰ εἶναι νοικοκύρης νὰ τὸ πωλῇ, ὅσον εὔρει, μὲ ἀλήθεια, καὶ ὅχι μὲ καμμία λογιῆς ψευτιά, δίχως ἀποκοπήν, θέλει εἰς τὸ ἰνκάντο, θέλει μερικά, συμφωνόντες οἱ δύο τους, μὰ πάντα εἰς τὴν κοινὴν καντζελλαρίαν, καὶ νὰ διαλαλῶνται πριτὰ δέκα ἡμέρας εἰς τὸ κοινὸν διὰ ὅσον πρόσιμον εἶναι εἰς τὸν τόπον, καὶ ἓνας χρόνος διὰ τοὺς ξενητεμένους, καὶ ὁπόταν ἔλθῃ ὁ σκλαβωμένος, ἂν θελήσῃ ὅμως νὰ δόσῃ ὁ πρόσιμος ὅσα δίνει ὁ ξένος, νὰ ἔχῃ τὴν προτιμὴν, δίχως ἐναντιότητα· ἐτῆ ζητᾷ ἡ ἀδελφὴ ἀγάπη, ὁμοίως καὶ ὁ κολοτεράνος ἂν δίνει ὅσο δίνει ὁ ξένος, νὰ μὴν γίνεταί ἐναντιότητα, καὶ ὁ πρόσιμος ἀγροικέται ὁποῖος εἶναι πλέον κοντὰ ἢ προτιμὴ του εἰς ἐκεῖνο ὁποῦ πωλεῖ, καὶ ὅχι ἀπεκεῖ ὁποῦ ἦτον πρῶτα τὸ πρᾶγμα ὁποῦ

πουλιέται καὶ οὕτω λείπουν αἱ ἐνοχλήσεις καὶ τὰ σφάλματα· καὶ ὅποιος ἐναντιωθῇ εἰς τὰ ἄνωθεν περιεγραμμένα, νὰ εἶναι παιδεμένος».

630

1812. Ἐγγραφὸν προεστώτων νήσου Ὑδρας, ἀπὸ 18 Μαΐου, ἐν 25, τ. 4, σ. 299.

«... κατὰ τὰς θαλασσίας νομοθεσίας τῆς πιάτζας μας, εὐρέθη εὐλογον καὶ ἀπεφασίσθη παρὰ τῶν προκρίτων, νὰ μετρήσῃς τῶν καμπιαδόρων τὴν σερμαγιὰ αὐτῶν σῶαν καὶ τὸ δεδουλεμένον κάμβιον θαλάσσιον 26 % ...».

631

1812. Ὁροθετήριον Γράμμα πΚ. Ἱερεμίου, Σεπτεμβρίου, πρὸς ἀρχιεπ. Αἰγίνης, Ὑδρας καὶ Πόρου καὶ τοὺς προεστῶτας, κατὰ τῆς πολυτελείας, ἐν 70, Β', σ. 142–145.

632

1812. Διαταγή, 1 Μαρτίου, τοῦ καπουδὰν Χουρσὴτ Μεχμέτ πασᾶ πρὸς τοὺς προεστῶτας Νάξου, περὶ τοῦ καταβλητέου φόρου, ἐν 159, σ. 218–219.

633

1812. Ὁμολογία, ἀπὸ 14 Νοεμβρίου, δανείου ἐν Σίφῳ, «μὲ τὸ διάφορό του τὰ δέκα ἔντεκα, κατὰ τὴν συνήθειαν», ἥτοι 10% ἐτησίως, ἐν 297, σ. 274–275. Τὰ σχόλια ἐπ' αὐτῆς, αὐτόθι, σ. 272–274. Ὁ αὐτὸς τόκος μνημονεύεται καὶ εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 59, 60, 61, 62 καὶ 64 ἔγγραφα, αὐτόθι.

634

1812. Κοινοτικὸν Γράμμα, ἀπὸ 28 Φεβρ., κληρικῶν καὶ προεστῶν Χώρας καὶ χωρίου τῆς Κύθνου, ἐν 29, σ. 85–88 καὶ ἐν 95, σ. 145–148.

«Α'. Ὅποιος ἤθελε τολμήσει νὰ τραβίξῃ κορίτσι, παρὰ τὴν γνώμην τῶν γονέων του, νὰ τὸν κατατρέχῃ τὸ Κοινόν μας... μὲ οἷαν παιδείαν δοιμντέραν ἤθελεν ἀποφασίσῃ καὶ τὸ πρᾶγμά του, κινητὸν καὶ ἀκίνητον, νὰ γίνεται αὐθεντικόν...»

Β'. Ὅποιος τοῦ ἤθελε γείνη συμβοηθὸς εἰς αὐτὸ τὸ ἄτοπον ἔργον, νὰ εἶναι εἰς τὴν αὐτὴν αἰτίαν ὑποκείμενος.

Γ'. Ὅποιον κορίτσι ἤθελε συμφωνήσῃ μὲ κανένα νέον καὶ τοῦ ἀκολουθήσῃ καὶ φθαροθῇ ἀπὸ λόγου του, παρὰ γνώμην τῶν γονέων τῆς καὶ θέλῃσιν, ὁ μὲν νέος νὰ εἶναι ὑποκείμενος